

הנחיות המינית, המקנת בתהיכרתם של רוב הגברים.

★ ★ ★
"לכושים יש ריח"

על רקע המסקנה, שהגזנות היא ביסודה שנה הנובעת מפחד מיני, יש לבחון שתי בעיות:

● האם הפחד המיני הזה הוא ראציונאלי ומבוסס?

● אם איננו כזה, מדוע הוא קיים אצל מרבית בני הגזע האנושי?

כל הדוגלים בתיאוריות גזעניות, מאמינים שקיימת דחייה מינית ביולוגית מלידה בין בני הגזעים השונים. היא מתבססת בין השאר, על הטענה שלכל גזע יש ריח משלו, ובני גזע אחד סולדים מפני הריח של בני הגזע השני.

זוהי טענה קלושה ביותר. באיזשהו מקום היא קשורה עם האמונות התפלות הקדומות, שייחסו ריחות לשדים. לפי אמונות אלו ניתן לגלות שד הפי ריח הגפרית שהוא מביא עמו מהגיהנום. מצד שני מוכיח הנסיון שיש לאדם כושר-הסתגלות לריחות, כך שאין לדבר על דחייה קבועה.

נעשו גם ניסויים בשטח זה — ערכו אותם באנשים, שטענו כי הם מסוגלים לזהות בני גזע מסויים לפי ריחם. בניסויים התברר, שבבעיניים עצומות ובהנאים שונים, לא היו אנשים אלה מסוגלים לקבוע את השתייכותו הגזעית של אדם.

אילו היתה אמת בתיאוריה הגזענית, הטוענת כי קיימת דחייה מינית ביולוגית מפני מגע מיני בין שני גזעים, היא היתה חייבת להופיע בכל התרבויות. אולם עובדה היא שעל פני כדור-הארץ קיימות הרבות יות חופשיות מדיעות קדומות בתחום זה, ושאינן רואות שום פגם ביחסים מיניים בין בני גזעים שונים.

קיימות סתירות פנימיות רבות בתיאוריות הגזעניות. אולם הגזענים הטוענים, למשל, שאין הם יכולים לשבת עם כושי ליד שולחן אחד, או לנסוע עמו בקרון רכבת, אינם מרגישים כל סלידה מהעובדה שכושי משרת אותם, או שמינקת כושית מניקה את ילדיהם.

★ ★ ★
הבעת פניו של אבא

כיצד, בכל זאת, מרגישים אנשים רבים שקיימת בהם דחייה תת-הכרתית לילדה מפני מגע עם בני גזע אחר?

הגזענות מבוססת בעיקרה על דיעות קדומות. אולם האנשים אינם זוכרים כי למדו, או רכשו, אי-פעם דיעות אלה. נידמה להם שהדעות באות ממעמקי ליבם. הסיבה לכך היא, שמידת הדיעות הקדומות אינה, על פי רוב, מילולית והכרחית.

כדי שילד יהודי יהיה בעל דיעות קדומות כלפי ערבים, אין צורך שיחדירו זאת לראשו. די בכך שיתפוס את התגובות הבלתי-מילוליות של הוריו, שעה שהם מדברים על ערבים, את הבעות-הפנים שלהם או את נימת הדיבור.

ההורים הם סמל-הבטחון והיכולת לבני הילד. כאשר הוא חש אצלם הרגשה של אי-בטחון, כשרם מדברים על ערבים או קיראים משהו אודותם בעתון, נעשה עבורו הדבר מיבן וסכנה, שהערבים הם יצורים מסוכנים ומפחידים.

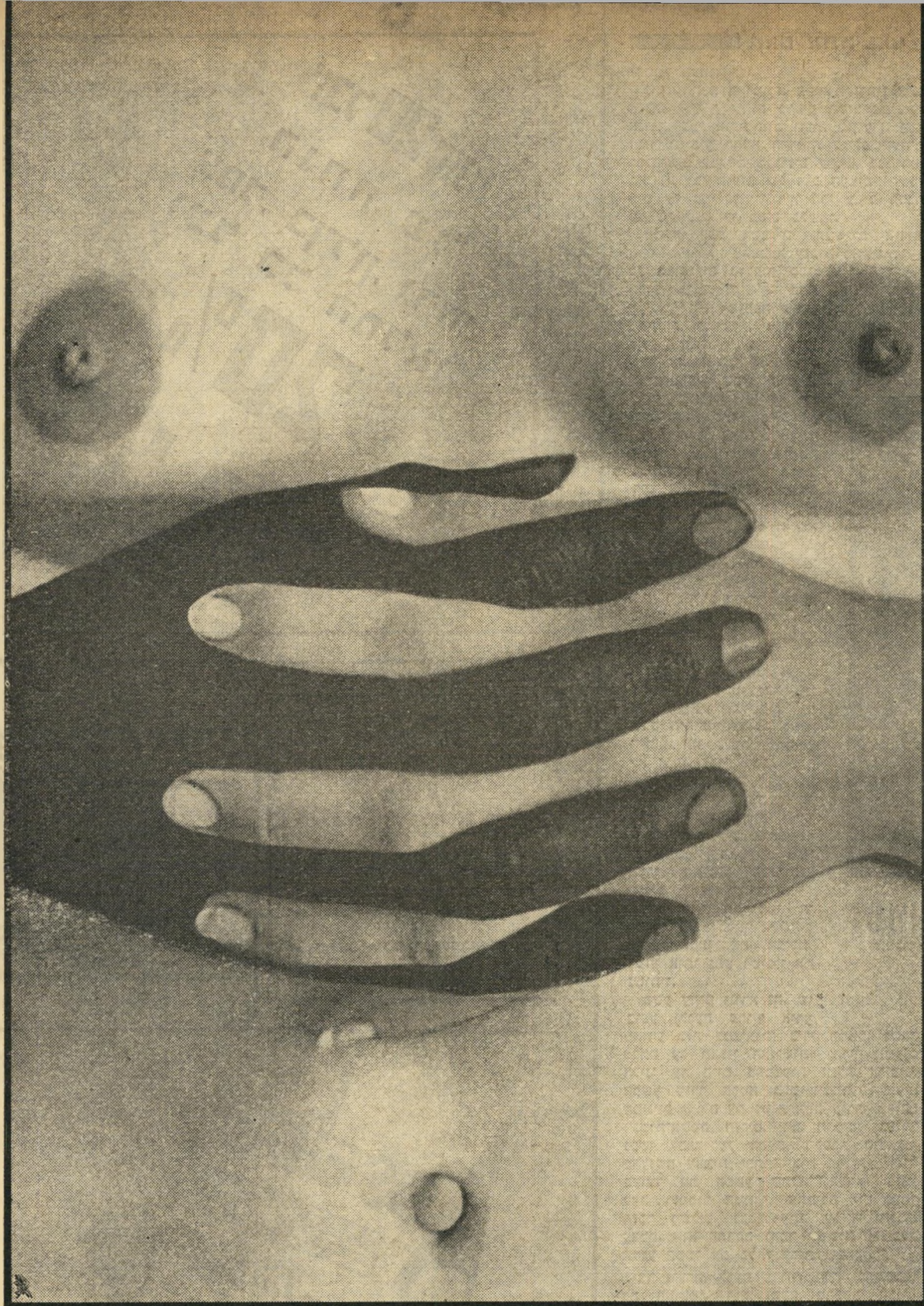
★ ★ ★
מי שונא ערבים?

טענה אחרת של הגזענים, הבאה להסביר את האיסור החל על מגע מיני עם בני גזע אחר, אומרת, שאם לא קיימת דחייה מלידה, הרי קיימת דחייה הנובעת עם הנסיון.

כמה מחקרים שנעשו בשטח זה, אישרו כביכול, הנחה זו.

חוקרת אמריקאית בשם הורוביץ השי-תמשה בניסוייה בשני מיבחנים. במיבחן אחד נתנה לקבוצות ילדים בני-גיליים שונים לסדר תמונות של ילדים בני-גזעים אחרים, ולדרג אותם לפי סדר החיבה שהם רוחשים כלפיהם. במיבחן השני ביקשה מאותן קבוצות, לבחור מבין התמונות של ילדי גזעים שונים בן-זוג למישחק, למשל.

בנסיון זה התברר שילדים לבנים עד גיל 4, לא רק שלא נטו לדרג את בני הגזע הלבן כנחמדים יותר, אלא לבחור בהם כבני-זוג, אלא שבכלל לא הראו כי קיימת אצלם

חמש שנות מאסר

על פירסום תמונה זו, כחלק מסידרה על יחסי

גינצבורג לחמש שנים, בתיספת קנס של 42 אלף דולאר. במשך שנים פירסם גינצבורג בכתבי-העת שלו, ארום, תמונות-עירום מכל סוג מבלי להינזק. כשהקדיש כתבה ליחסיים בין-גזעניים, הועמד לדין.

תודעה גזעית. ילדים מעל לגיל 5 גילו דחייה חריפה כלפי ילדים כושים. דחייה כזו, כלפי כושים במיוחד, נמצאה אצל הניבחים עד גיל 12. ילדים בגורים מגיל 12 גילו דחייה מגוונת יותר כלפי גזעים שונים, ולאחז דוקא כושים.

אצל ילדים כושים, שהשתתפו באותו מיבחן, היתה התגובה יותר מסובכת. התר-דעה הגזעית הופיעה אצלם מוקדם ררבה יותר מאשר אצל ילדים לבנים. מצד שני לא היתה העדפת הגזע העצמי הדי-משמעות כל כך כמו אצל הילדים הלבנים.

לכאורה מאשר מיבחן זה את ההנחה שהדחייה באה עם הנסיון. אולם באותו מיבחן עצמו התבררה עובדה, ששללה כליל הנחה זו. הסתבר שאחוז הדחייה כלפי הכושים היה שווה בין ילדים לבנים שחוו כסביבה בה הכירו כושים ושבואו עמם במגע, ובין ילדים לבנים שלא הכירו כושים מעולם.

היתה זו הוכחה ניצחת לכך, שדחייה כלפי בני-גזע אחר, אינה תוצאה של נסיון אישי שלילי, אלא פרי של רכישת דיעות קדומות. דבר זה בולט בתל-אביב,

שילדיה שונאים ערבים — מבלי שראו אף ערבי אחד מימיהם.

★ ★ ★
אין "עם סגולה"

עשרות מחקרים שנעשו בשטח זה הוכיחו מעל לכל ספק — אין שום ביסוס נדעי לדיעות על נחיתות גזעים מסויימים, מבחינה שלילית או תרבותית.

המדענים נוטים לחלק את האנושות ל-שלושה חלקים עיקריים: הנגרואידים (כו-שים), הקחקאואידים (לבנים) והמונגול-אידים. כמעט כולם מחוקקים בדיעה, שהמדע נכשל בניסיונותיו להוכיח "קיום הבדלים תורשהיים מלידה בין קבוצות אנושיות, כמה שנוגע לאינטליגנציה, למזג ולאופיו-נים פסיכולוגיים אחרים."

שתי אנתרופולוגיות בעלות-שם, רות בני-דיקט וג'יין וולטפיש, הצהירו בתום סידרת-מחקרים ארוכה: "כל בני-האדם דומים זה לזה. בין כולם ניתן למצוא גיוונים שונים, כמה שנוגע לגובה, לגודל המוח, לסוג הדם ולכמות האינטליגנציה." תורת הגזע ה"ארי" של גרמניה הנאצית

התנפצה כאשר הוכח שלא קיים כלל גזע ארי. המושג "ארי", כמו המושג "שמי", מתייחס למשפחת-שפות בלבד, לא למוצא גזעי משותף. באותה מידה אין גם שום ביסוס מדעי לתורת "עם הסגולה" היהודי.

אם כך, כיצד, בכל זאת, נגועים מרבית בני האנושות באותה מגיפה ריגשית, המת-בססת כולה על דיעות קדומות ואמונות תפלות, הקרויה גזענות?

התיאוריה שבאמצעותה ניתן להסביר חלק ניכר מן התופעות בתחום זה, והמסבירה גם את היסוד המיני של הגזענות, היא שוב ה-תיאוריה הפרוידית, שיסודה בחיבורו של זיגמונד פרויד, טוטם וטאבו.

★ ★ ★
החטא הקדמון

אי-פעם, עמוק בתוך מצולות הפרה-היסטוריה האנושית, כך מסביר זיגמונד פרויד, אירע מאורע גדול וטראגי, שפתח את תולדות התרבות האנושית. המאורע אינו פוסק מלענות ולהטריד את האנושות עד עצם היום הזה. מה היה מאורע זה?